

til at slå helt fast, for jeg mener ikke, at der er tale om en klar forbedring.

Jeg synes også, at man skal være fair og sige, at der er nogle enkeltområder i den her lov, hvor der er tale om en forbedring, f.eks. hvad angår lugt, det anerkender jeg. Det anerkender jeg, og det er jeg glad for, og det takker jeg miljøministeren for, men det hjælper jo ikke noget, når der er klare forringelser andre steder.

Kl. 11.20

Vores vurdering er altså, at man med den her lov ikke har vægtet det rigtigt, at man med den her lov ikke har sikret naturen i Danmark, og at man med den her lov ikke sørger for et bæredygtigt landbrug, og det mener vi altså er afgørende nødvendigt, når vi skal lave en miljølovgivning for landbruget i Danmark.

Første næstformand (Svend Auken):
Ønsker ministeren ordet? Værsgo.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):
Jeg vil bare sige: Er det da ikke mærkeligt, at Socialdemokratiet i 9 år havde både miljøministerposten og fødevareministerposten i Danmark uden at gøre noget ved de her ting, uden at tage det fundamentalt, principielt vigtige skridt, som ligger i denne lov, nemlig at landbruget i Danmark – det sker om 3 uger – bliver reguleret som industri?

Det er en meget, meget principiel ny ting. Det er en vigtig ting. Det tror jeg fru Mette Gjerskov må indrømme, om ikke her fra talerstolen så dog i sit stille sind.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

I forhold til miljøregulering af landbruget i Danmark er der ikke noget, der foregår i mit stille sind, som jeg ikke også gerne vil sige fra talerstolen.

Jeg troede faktisk, vi var færdige med den der diskussion om, hvad vi burde have gjort tilbage i 1990'erne. Men jeg vil gerne sige, at jeg faktisk tror, at miljøministeren må være et af de eneste mennesker i det her land, som mener, at vi med hr. Svend Auken som miljøminister lavede en forringelse i Danmark. Jeg tror simpelt ikke, der er nogen andre i dette land, som mener, at Socialdemokraterne i 1990'erne svigtede naturen i Danmark. Men fair nok, det er det, ministeren siger. Det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg vil gerne sige – og det har jeg jo gjort flere gange i dag – at vi synes, det er godt, at der bliver lavet miljøgodkendelser. Vi synes, det er rigtigt med den ramme. Vi synes bare, at det er rigtig, rigtig uheldigt, at man så putter noget slapt ind i den ramme. Det er det, der er problemet, men vi vil meget gerne arbejde på, at det, der er inden for den her ramme, bliver strammere, så vi sikrer naturen i Danmark og får det bæredygtige landbrug, som vi hele tiden efterlyser fra Socialdemokraternes side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 74 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 39 (S, SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om leje. (Gen-nemførelse af medieaftale 2007-2010 m.v.).
Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 8/11 2006. Første behandling 17/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Nu havde jeg jo ikke mulighed for at deltage under andenbehandlingen af det her lovforslag. Muligvis er det derfor, at alle Enhedslistens ændringsforslag blev forkastet. Det kan man jo ikke udelukke. I hvert fald indeholder dette lovforslag stadig væk en række meget, meget dårlige ting, som gør, at Enhedslisten vil ende med at stemme imod.

Det er jo en gennemførelse af en medieaftale, som er lavet mellem alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten. Og det er selvfølgelig i sig selv kedeligt og kritisabelt, men indholdet er desværre også meget kritisabelt.

Her indfører man jo den såkaldte medielicens, som er en overbygning på den gamle licensordning. Den gamle licensordning var en måde at finansiere Danmarks Radio på, hvor man sikrede, at alle, som havde et tv-apparat eller et radioapparat, betalte præcis lige meget for de ydelser, der kom fra Danmarks Radio, og det, der kom på public service-området, uanset hvor meget de tjente – altså en gennemført asocial og urimelig skat, som ramte en række lavtlønsgrupper og folk med lave indkomster meget hårdt. Så har man indføjet en undtagelse om, at der er nogle pensionister med meget lave indkomster, som kan slippe billigere, end alle andre lavindkomstgrupper.

Vi har i Enhedslisten aldrig forstået, hvorfor Danmarks Radio skulle finansieres på den måde og ikke – som tilfældet er med en række andre kulturtilbud, biblioteker og andet – direkte over skatten.

Kl. 11.25

Som om det ikke var galt nok, har man jo i erkendelse af, at vi i dag kan se tv og høre radio på nye teknologisk udviklede apparater – på computere, og nogle siger endda på mobiltelefoner – sagt: Jamen så går det jo ikke; så fungerer det her afgiftssystem ikke, så må vi modernisere det.

Så har man lavet en medielicens, der betyder, at mennesker, som har en computer eller en mobiltelefon, som man er i stand til at se tv på, fremover skal betale medielicens. Og på den måde får man jo ram på den sidste gruppe af de her lavindkomstgrupper, som indtil nu har sagt: Jamen vi har ikke behov for at høre radio og se tv, men vi har behov for at have adgang til internettet, at have computere af en ordentlig kvalitet. De her lavindkomstgrupper får man så for alvor ram på nu, ikke mindst studerende, nu kommer de nemlig også til at betale.

Det vil sige, at oven i at man har en asocial skat, som rammer lavindkomstgrupperne hårdt, har man nu også besluttet sig til, at den skal være teknologifjendsk, sådan at de investeringer, som ikke mindst lavindkomstgrupper har svært ved at foretage i forhold til at følge med i den moderne teknologi, nu skal belægges med en afgift.

Det vil jo ikke mindst ramme f.eks. børnefamilier, som er økonomisk meget dårligt stillede, og som har valgt at sige: Vi kan godt leve sammen med vores børn uden at have tv, men vi synes, den nye teknologi er fantastisk vigtig for vores børns udvikling, vores børns deltagelse i den samfundsmæssige debat, og for at de kan udvikle de samme kompetencer som deres kammerater, der kommer fra økonomisk bedre stillede hjem. Når man så får fat i det, ja, så skal man også til at betale en medielicens for det.

Jeg synes i grunden, at det er skammeligt – ikke at borgerlige partier som Venstre og Konservative går ind for det her, men jeg synes, det er skammeligt, at Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre kan støtte et sådant forslag. Og det bliver ikke mindre skammeligt af, at der fra de samme partier er kommet en klar tilkendegivelse om, at der bestemt ikke skal gives nogen nedsættelse til lavindkomstgrupper ud over til de pensionister, der allerede får det. Det er socialt set en meget, meget skidt ting.

Begrundelsen er jo, at hvis man finansierede det her over skatten, ville man ikke kunne undgå politisk indblanding i Danmarks Radios virksomhed. Det er jo helt fantastisk, når man i den samme medieaftale på en række områder faktisk åbner op for en større mulighed for politisk indblanding i Danmarks Radio, end der allerede eksisterer i dag. Man kan i øvrigt i al stilfærdighed bemærke, at en række politikere jo ikke plejer at holde sig tilbage, når det handler om at blande sig i Danmarks Radios virksomhed.

Selvfølgelig kunne man finansiere Danmarks Radio, ligesom vi finansierer stort set al anden kultur i det her samfund, ved at vi aftaler det i nogle flerårsaftaler og så efterfølgende holder nallerne sådan lidt væk fra det ud fra armslængdeprincippet. Det kunne man godt, hvis man ville, men man vil ikke; man vil opretholde en asocial og teknologifjendsk afgift. Det synes jeg sådan set er rystende.

Der er også andre grunde til at stemme nej til det her forslag. En af dem er, som jeg har nævnt, at man faktisk på en række områder åbner op for, at det fra politisk hold bliver nemmere at lave indgreb i forhold til Danmarks Radios uafhængighed.

Det sidste er hele spørgsmålet om bestyrelsens sammensætning, hvor man har valgt at sige, at det ikke er så godt, at aktive politikere indgår i Danmarks Radios bestyrelse; det må høre op. Det hører så op, hvad angår folketingsmed-

lemmer, medlemmer af Europa-Parlamentet og medlemmer af de nye regionsråd, men i forhold til byrådene, kommunalbestyrelserne, er der en særlig undtagelse, for her skal det være rigtig mange år, før vi kan gennemføre det her med, at aktive politikere ikke skal sidde i Danmarks Radios bestyrelse.

Der er jo kun én forklaring på det, og den er, at der sidder et socialdemokratisk medlem af bestyrelsen i Danmarks Radio, som har siddet der i rigtig mange år, og som har været med til at træffe alle de beslutninger, som i dag har ført til, at Danmarks Radios udflytning til Ørestaden er ved at ende i en økonomisk katastrofe.

Men for at sikre, at dette medlem fortsat kan sidde i DR's bestyrelse – man kan konstatere, at Socialdemokraterne har genudpeget vedkommende – har et flertal i det danske Folketing bestående af Venstre, Socialdemokraterne, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og SF sagt: Vi laver en særlig undtagelse, en særlig lex Finn Aaberg. Og det synes jeg måske et eller andet sted er det aller-mest skandaløse i det her: at for at få lavet en aftale var man nødt til at tilgodese Socialdemokraterne afgørende på ét område, og det var ved, at man kunne sikre, at en af de personer, som har det største medansvar for Danmarks Radios nuværende ulykkelige økonomiske situation, kunne fortsætte i bestyrelsen.

Så der er altså mange gode grunde til at stemme nej til det her lovforslag, og det gør vi også.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg takker hr. Per Clausen for hans tydeliggørelse af, hvorfor Enhedslisten stemmer nej til det her udmærkede lovforslag, som rummer en medieaftale, som resten af Folketinget undtagen Enhedslisten er blevet enige om.

Jeg forstår på Enhedslisten, at det skyldes, at der altså også i en kommende bestyrelse for Danmarks Radio sidder en socialdemokratisk borgmester, og det er det, som Enhedslisten ser som det helt store problem i den her medieaftale. Det synes jeg er ærgerligt, for det er en god borgmester, og det er også et godt bestyrelsesmedlem i Danmarks Radio, som vi har siddende. Jeg har overhovedet intet grundlag for at have mistillid til det her bestyrelsesmedlem og heller ikke til, at der i det hele taget sidder byrådsmedlemmer i Danmarks Radios bestyrelse.

Det har hele tiden været et socialdemokratisk udgangspunkt. Det, vi ville forhindre, var, at der var bestyrelsesmedlemmer, som kunne sikre sig en landspolitisk profil, som vi har set tidligere bestyrelsesmedlemmer gøre det i Danmarks Radio, ved at tage enkeltsager op og i øvrigt køre en række kampagner på sin egen person. Det vil vi forhindre. Derfor har vi hele tiden været enige i, at byrådsmedlemmer fortsat skulle kunne være medlemmer af Danmarks Radios bestyrelse. Det var der ikke flertal for. Derfor er der lavet en aftale om, at man laver en overgangsperiode, hvor man altså efter 4 år sikrer, at de ikke længere kan sidde der.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det taler jo for sig selv, at det eneste i mit indlæg, som hr. Mogens Jensen bemærkede, var de sidste sætninger – dem, der vedrørte sammensætningen af bestyrelsen. Det viser vel også, at den sag har været særdeles vigtig for Socialdemokraterne i det her projekt, for jeg fremførte jo også en række andre kritikpunkter af medieaftalen.

Så jeg vil bare sige til hr. Mogens Jensen, at jeg synes, det er besynderligt, at man mener, at medlemmer af regionsrådene og kandidater til regionsrådene ikke skal have samme muligheder som folk, der er medlemmer af eller kandidater til kommunalbestyrelserne, for jeg har ærlig talt svært ved at se, at det at sidde i et regionsråd eller være kandidat til det sådan kan være indledningen til en større landspolitisk karriere. Så jeg mener, Socialdemokraternes argument kun hænger sammen på én måde – at der var en person, der skulle reddes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 107 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 3 (EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 34: Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. (Etablering af kommunale fællesskaber).

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 24/10 2006. Betænkning 30/11 2006. Anden behandling 8/12 2006. Tillægsbetænkning 13/12 2006).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Magnus Heunicke (S):

Forhandlingen drejer sig om de stillede ændringsforslag, og vi havde egentlig overblik over de stillede ændringsforslag, lige indtil aftenen før vi skulle afgive betænkning. Så kom der søreme et nyt ændringsforslag om et helt nyt emne fra transportministeren.

Det kom så sent, at vi fra Socialdemokratiets side må advare om risikoen for lovsjusk. Vi har fået Folketingets Lovsekretariat til at vurdere sagen, og jeg citerer fra deres notat:

»Ændringsforslaget« – fra ministeren – »... vedrører ... et nyt emne, der er bragt frem på det senest mulige tidspunkt. ... at den foretagne hørings forud for L 34's fremsættelse har i sagens natur ikke omfattet ændringsforslaget, og det sene tidspunkt for fremsættelsen af ændringsforslaget giver ikke høringsberettigede eller andre interesserede meget tid til at gøre sig bekendt med ændringsforslaget og eventuelt reagere.«

Det er jo netop utrolig vigtigt, at de, der er berørt af de love, vi laver her i Folketinget, har mulighed for at reagere og har mulighed for at sige til os, at det er en god idé, eller at det er en dårlig idé, og at man hellere bør tænke i denne retning. Men det har vi altså ikke haft mulighed for i dag.

Det er derfor, vi siger: Hvorfor skal man vente, helt til aftenen før der skal afgives betænkning, med at stille et helt nyt ændringsforslag?

Kl. 11.35

Vi er bekendt med, at transportministeren er vant til forsinkelser, men den her meget, meget

sene fremsendelse af ændringsforslaget synes vi tangerer lovsjusk. Derfor må vi Socialdemokrater stemme imod ændringsforslaget, simpelt hen af den grund at vi ikke har nået at få høringsvar og få hørt de berørte parter. Desværre er det sådan, for det kunne jo godt være, at der faktisk var gode argumenter for lovforslaget, men det er slet ikke belyst på nuværende tidspunkt.

Første næstformand (Svend Auken):

Er der flere, der ønsker at udtale sig alene om ændringsforslagene? Så er det først hr. Walter Christophersen.

Walter Christophersen (DF):

Dansk Folkeparti kan med tilfredshed tilslutte sig transport- og energiministerens pragmatiske og forudseende ændringsforslag nr. 3, som alene skal håndtere de særlige situationer, der kan opstå, hvor typisk to kommuner aftaler, at der er taxivognmænd i den ene kommune, der skal have tilladelse til at betjene et trafikalt knudepunkt beliggende i den anden kommune.

Ændringsforslaget er udtryk for fleksibilitet og vil, som Dansk Folkeparti ser det, være en fordel for betjeningen af kunderne – og det er jo kunderne, det handler om – samt for taxierhvervet.

Dansk Folkeparti støtter således denne forbedring af selve lovforslaget.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Martin Lidegaard, desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet at læse følgende op:

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra radikal side har undret os en del over det circus, som denne lovbehandling har udviklet sig til. Først og fremmest er vi ikke længere i tvivl om, at vi rent juridisk før eller senere kommer til at sidestille taxaerhvervet med andre lignende erhverv og gennemføre den ligestilling, der ligger i SF's ændringsforslag.

Men at ministeriet ikke selv har taget initiativ til denne ændring og nu ikke vil stemme for den, forstår vi simpelt hen ikke. Men da det ikke kan være sådan, er vi glade for, at vi nu har fået et tilsagn om, at Kammeradvokaturen skal kigge på sagen, så vi kan rette op på loven ved en senere lejlighed.

Anderledes besynderligt forholder det sig med ministeriets sidste ændringsforslag, der tilsyneladende skal løse et konkret lokalt problem ved Billund, men som tydeligvis har en række